

A propòsit de «Ventdelplà»

Hem d'entendre que l'actualitat ramadera a «Ventdelplà» esdevé una oportunitat magnífica per exemplificar aquest diàleg entre la societat rural i la urbana, sempre que el món rural, que és manifestament minoritari, hi pugui dir la seva

Tenim nova polèmica. És innegable que una nova preocupació inquieta el món rural a propòsit de *Ventdelplà* (TV3). Ens trobem, una vegada més, amb l'estigmatització de les nostres agricultura i ramaderia a través de la imatge que ofereix d'aquest sector la sèrie televisiva. Qualsevol persona que presumeixi d'una òptica rural no pot compartir la percepció ni la imatge que la sèrie atorga a la ramaderia, però tampoc no ens podem sentir còmodes escoltant les veus de protesta per part d'algun sector ramader que ha mostrat públicament la seva disconformitat amb la sèrie de ficció. Tant l'orientació que mostra *Ventdelplà* com les queixes dels ramaders esdevenen poc eficients a l'hora de millorar la imatge dels nostres ramaders. Cal construir.

El debat generat a la premsa en qüestió de fuites de purins i salubritat de l'aigua de boca entra de ple en els objectius del primer Congrés del Món Rural, que aquest mes de maig donarà el tret de sortida a una cinquantena de grups de treball i quinze assemblees territorials que portaran el Rural 2006 a totes les comarques catalanes. El congrés, que s'obria camí el passat 4 de febrer al monestir de Poblet, finalitzarà el 7 de maig del proper any 2006 a la ciutat de Barcelona, i aquesta ubicació final no és fruit de la casualitat.

Rural 2006 vol generar un debat obert dirigit a tota la societat catalana sobre l'agricultura i l'activitat social i econòmica de l'entorn rural, amb l'objectiu de valoritzar el territori no urbà, potenciar la seva economia i prestigiar la gent que viu tant de l'agricultura com

d'altres activitats no agràries. Així doncs, un element bàsic per als nostres objectius és obrir un diàleg entre els ciutadans rurals i els urbans per millorar el coneixement, la comprensió entre dos mons diferents però complementaris i que indubtablement es necessiten mútuament. També és cert que una sèrie televisiva és el millor vehicle per introduir un debat en la nostra societat. És més: l'hem d'aprofitar per explicar-nos, fer pedagogia i conciliar el punt de vista urbà amb el punt de vista rural.

L'anàlisi que cal fer és clara: és necessari l'exercici de relativitzar l'impacte del programa. Cal valorar que és una sèrie de ficció que, per damunt de tot, pretén ser un entreteniment per als televidents, i en aquest sentit els personatges i les seqüències han de mostrar situacions extremes i anecdòtiques per obtenir l'interès de l'espectador.

Però també hem de ser conscients que res no és neutre, i menys els missatges televisius. Per tant, qualsevol programació transmet inevitablement i efectivament uns valors als ciutadans. Podem anar encara més lluny: fàcilment els valors que ens arriben a través dels mitjans de comunicació adquireixen un arrelament social més que important perquè, amb bona lògica, la televisió i els mitjans de comunicació en general busquen la

Quatre dels protagonistes de «Ventdelplà». / TV3.

complicitat de qui habitualment consumeix la seva programació.

Tot plegat ens ha de conduir a fer una anàlisi molt més profunda del «perquè de manera gairebé sistemàtica ens arriben missatges que xoquen frontalment amb la realitat de l'agricultura i l'entorn rural». Sembla, doncs, que alguna cosa està fallant en aquesta relació entre les persones de les ciutats i les del camp.

Vull fer notar, en favor de *Ventdelplà*, que tant els personatges com l'ambientació de la sèrie estan molt ben treballats

i això demostra que els realitzadors i els guionistes tenen un bon assessorament envers el tarannà dels habitants dels pobles rurals. Però, per contra, el missatge que en darrer terme emeten els personatges resulta que és contradictori amb la realitat social i econòmica en què viu el món rural. Tot plegat posa de manifest que el guionista, finalment, no és capaç de rescabalar-se de la seva visió urbana.

Això ens porta novament a viure un allunyament entre les percepcions del món rural i el món urbà. Arribat aquest punt, de poc serveix fer comunicats criticant *Ventdelplà*, perquè el que importa és entendre que l'activitat ramadera resulta indispensable per mantenir la vida, l'economia i el medi ambient en molts indrets de Catalunya i els beneficis que genera van molt més enllà dels mateixos ramaders. Als pobles tots sabem que els ramaders no acostumen a anar a la granja amb Mercedes i que el ramader tipus s'allunya molt de la personalitat d'en Monràs, però també sabem i hem d'admetre que de tant en tant algú ho fa malament. En aquest sentit, res diferent del que passa a ciutat: a tot arreu són necessaris els inspectors, la policia i els jutges.

Hem d'entendre que l'actualitat ramadera a *Ventdelplà* esdevé una oportunitat magnífica per exemplificar aquest diàleg entre la societat rural i la urbana, sempre que el món rural, que és manifestament minoritari, hi pugui dir la seva. Aquest diàleg entre el món rural i el món urbà és un dels eixos bàsics en els debats del primer Congrés del Món Rural de Catalunya.